

med forskellige rødder, og hvor forældrene måske tilhører mindretal, der indbyrdes i deres tidligere liv har været i krig med hinanden. Men jeg gentager: Regeringen vil under ingen omstændigheder acceptere, at en eneste, der kommer hertil, fortsætter krigen eller chikanen i Danmark. Det er ganske enkelt strafbart.

Kl. 10:14

Vi kender alle de triste billeder fra fremmede himmelstrøg, hvor børn opdrages til at dræbe hinanden, kaste sten efter hinanden, bekæmpe hinanden – ja, opdrages til at hade hinanden. Vi ved, at had kan dræbe, men vi ved også med Grundtvig, at ordet skaber, hvad det nævner, og det billede kan godt overføres og udbredes – og skal overføres og udbredes – langt længere, end meningen var i den elskede danske salme. Ordet skaber, hvad det nævner, er også en holdning, der ligger langt ud over det evangeliske ord, og for at udbrede kendskab til og forståelse for de værdier, der er nødvendige for det danske folkelige fællesskab, må man som beslutningstager også træde til med noget så jordbundet som cool cash. Det har regeringen gjort, og det bliver vi ved med.

Lad mig blot nævne, at regeringen for at styrke de såkaldte tosprogede elevers faglighed og integration under initiativer som »Lige muligheder« har afsat midler over en 3-årig periode til en særlig rådgivningsenhed for de tosprogede i grundskolen, den såkaldte Tosprogs-Task Force. Der er endvidere afsat midler til at styrke forældreinddragelsen af nydanske forældre i grundskolen.

Lad mig så her i dag benytte lejligheden til at udtrykke min taknemlighed over, at så mange lærere og så mange frivillige forældre med såvel danske som udenlandske rødder og mange andre gør meget andet, end hvad penge kan gøre, for at få integrationsindsatsen til at lykkes. Både de danske og de nydanske forældres holdninger og de danske og nydanske læreres indsats er helt afgørende for, at den opvoksende ungdom føler sig som en del af det danske fællesskab og dermed kan føre vort frie demokrati videre. Hvis vi ikke alle bidrager på hver vor måde til, at alle føler sig som en del af det danske fællesskab, kan vi heller ikke forvente, at alle skal føle ansvar herfor.

Vi danskere, der selv er opvokset med demokrati, er nok tilbøjelige til at tage det som en selvfølge. Vi mener, det er en selvfølge, og vi tænker ikke over, at vi har demokrati og danske værdier. Men det er også en menneskelig er-

farings, at det selvfølgelig overses, og derfor har vi også alle en moralsk borgerpligt til selv at huske på, at mange kommer til Danmark fra forfærdende forhold, men også forhold, hvor tankegangen er ganske anderledes end her. Kun ved selv at være gode eksempler som borgere og som forældre og bedsteforældre kan vi bibringe andre forståelsen af, hvordan vi omgås hinanden i Danmark. Danmark er et åbent samfund, hvor uenighed tackles med diskussion og modsigelse og ikke med chikane og andre og værre overgreb. Undervisningsministeriet har i 2006 udgivet et materiale, »Undervisning i demokrati«, et materiale, der skal inspirere til at arbejde med at bevidstgøre om de danske værdier.

Arbejdet mod ekstremisme og radikaliserings ligger regeringen meget på sinde. Af regeringsgrundlaget fremgår det klart, at regeringen vil prioritere forståelse for vore frihedsværdier med fokus på den gensidige respekt, herunder en selvfølgelig respekt for kønnenes ligestilling. Regeringen har fremlagt en samlet handlingsplan for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikaliserings blandt unge, og meningen hermed er at bibringe alle forståelsen af, at vi netop alle har et ansvar for positivt at bidrage til vort fællesskab og lære om ytringsfrihed, dialog og modsigelse, som altså er den måde, vi løser uenigheder på. Det er jo også gennem dialogen og modsigelsen her i Folketinget, at vi når frem til de politiske beslutninger og resultater. Vor måde at beslutte på og omgås hinanden forudsætter som sagt, at alle føler sig inkluderet og føler, at de er en del af beslutningsprocessen. At det danske folk i dag rummer så mange med fremmede rødder, ændrer ikke på dette, og i regeringen vil vi vedvarende fortsætte den indsats, vi er begyndt på.

Antisemitismen er selvsagt indtænkt i alle initiativer, og jeg kan forsikre for, at både undervisningsministeren og jeg, der kender vor historie og er gamle nok til at vide, hvad der foregik, da vi var børn, specielt vil have dette in mente. Jeg har ikke ord, der er stærke nok til at udtrykke, hvor modbydelig jeg finder antisemitismen, men det ligger også i sagens natur, at hvis man alene fokuserer på antisemitisme, kan der være andre, der føler sig diskrimineret, og derfor skal indsatsen – som det også er fremgået af min tale – bredes ud, så intet mindretal er i tvivl om, at her i Danmark er der religionsfrihed for alle. Derfor har undervisningsministeren og jeg også i fællesskab finansieret et pilotprojekt, som udføres af Dansk Institut for Internationale Studier,